

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SOPOTU
z dnia

w sprawie rozpatrzenia skargi na zaniechanie obowiązków przez Prezydenta Miasta Sopotu

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, zmiana: Dz.U. z 2025 r. poz. 1436, Dz.U. z 2026 r. poz. 252) w zw. z art. 229 pkt 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), -

Rada Miasta Sopotu
uchwala, co następuje:

§ 1

Uznaje się za bezzasadną skargę osoby fizycznej z 18.03.2026 r. na zaniechanie obowiązków przez Prezydenta Miasta Sopotu z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Upoważnia się Przewodniczącą Rady Miasta Sopotu do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi wraz z uzasadnieniem.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wnioskodawca:
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miasta Sopotu

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Piotr Kurdziel

Sprawdzono
pod względem prawnym

01.05.2026
data

Frymank
rada prawni

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2026 r. do Kancelarii Urzędu Miasta Sopotu wpłynęła skarga wraz z uzasadnieniem na zaniechanie obowiązków przez Prezydenta Miasta Sopotu, w której zarzucono nienależyte wykonanie zadań przez organ wykonawczy Gminy Miasta Sopotu polegające na

1. Niedopełnieniu obowiązku przeciwdziałania bezdomności (art. 75 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej) wobec schorowanego mieszkańca Sopotu, zameldowanego na stałe od 42 lat pod jednym adresem w Sopocie.
2. Zaniechania dostarczenia lokalu socjalnego lub pomieszczenia tymczasowego w 2019 r., osobie z orzeczoną niepełnosprawnością i po przeżytym zawale serca w 2017 r., znajdującej się w ciężkim stanie zdrowia.
3. Dopuszczenie do wieloletniej bezdomności osoby szczególnie chronionej prawem co stanowi rażące naruszenie godności ludzkiej (art. 30 Konstytucji RP).

W uzasadnienie skargi napisano, że w dniu 29 października 2019 r., Komornik Sądowy w Sopocie bezprawnie dokonał eksmisji „na bruk” osoby uprawnionej do lokalu socjalnego bez sprawdzenia stanu zdrowia osoby schorowanej i na stałe zameldowanej przez 42 lata w Sopocie. Gmina Miasta Sopotu mimo doskonałej wiedzy o sytuacji życiowego nie zapewniła skarżącemu realnej pomocy mieszkaniowej co jest sprzeczne z art. 14 ust. 4 ustawy o ochronie praw lokatorów.

Skarżący domaga się aby Rada Miasta Sopotu w ramach swoich uprawnień kontrolnych zbadała sprawę, dlaczego w jednym z najbogatszych miast w Polsce w Sopocie, dopuszcza się do nieludzkiego traktowania schorowanego mieszkańca Sopotu.

Wnosi o pilne rozpatrzenie skargi i podjęcia działań zmierzających do zakończenia stanu bezdomności skarżącego i jego rodziny.

W odpowiedzi na skargę komisja otrzymała następujące wyjaśnienia dotyczące sprawy.

W dniu 03.04.2019 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie wystąpił do Gminy Miasta Sopotu o wskazanie pomieszczenia tymczasowego na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 18.09.2018 r. Pismem tut. organu z dnia 11.04.2019 r. został poinformowany, że Gmina nie dysponuje takim pomieszczeniem, a zgłoszona potrzeba została zarejestrowana jako oczekująca.

W dniu 09.04.2019 r. skarżący złożył pozew przeciwko Gminie Miasta Sopotu w sprawie o ustalenie prawa do najmu socjalnego lokalu. Postanowieniem z dnia 01.12.2020 r. Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny umorzył postępowanie w sprawie w całości.

W dniu 15.10.2019 r. zona skarżącego złożyła wniosek o oddanie w najem lokalu mieszkalnego, wskazując jako osoby ubiegające się mąż oraz dwie córki. Z wniosku wynikało, iż została pozbawiona prawa do lokalu mieszkalnego i wynajmuje inny lokal w Sopocie, natomiast jako adres do korespondencji wskazała skrytkę pocztową.

Pismem z dnia 17.10.2019 r. organ wystąpił do żony skarżącego pismem o uzupełnienie dokumentów potwierdzających dochody rodziny za okres trzech miesięcy oraz informacją, że rozpatrzenie wniosku nastąpi po dostarczeniu tych dokumentów. Wnioskująca odebrała pismo w dniu 30.10.2019 r.

Wobec braku reakcji na ww. pismo, tut. organ pismem z dnia 23.01.2020 r. udzielił odpowiedzi informując, że wniosek pozostawiono bez rozpatrzenia z uwagi na nieuzupełnienie dokumentów i brak w tej sprawie wyjaśnień. Wnioskująca odebrała pismo w dniu 31.01.2020r. W dniu 06.02.2021 r. skarżący złożył podanie o przyznanie lokalu komunalnego w Sopocie. Pismem z dnia 19.02.2021 r. poinformowano skarżącego o zasadach wynajmowania lokali z zasobów Gminy Miasta Sopotu oraz przesłano w załączeniu druk wniosku wymaganego regulaminem wynajmowania lokali mieszkalnych. Jest potwierdzenie odbioru korespondencji w dniu 04.03.2021 r. jednakże do organu nie wpłynął stosowny dokument. W dniu 26.01.2026 r. wpłynęło pismo skarżącego zam. w Gdansku, o przyznanie prawa do najmu socjalnego jego rodzinie. Pismem z dnia 30.01.2026 r. przesłano do skarżącego pismo przekazujące druki wniosku wraz z dokumentami niezbędnymi do rozpatrzenia sprawy oraz poinformowano o konieczności udokumentowania faktu posiadania centrum życiowego na terenie Sopotu w okresie 5 lat przed złożeniem wniosku.

Wyjaśnić należy, że składane przez wnioskodawców wnioski o oddanie w najem lokalu mieszkalnego były rozpatrywane w oparciu o § 2 ust.5 i § 8 uchwały nr V/96/2019 Rady Miasta z dnia 28 marca 2019 r. Lokale wówczas mogły być wynajmowane osobom zamieszkującym na terenie Sopotu z zamiarem stałego pobytu, nie mającym zaspokojonych potrzeb mieszkaniowych lub mającym trudne warunki mieszkaniowe, posiadającym centrum życiowe na terenie Gminy Miasta Sopotu, których dochód miesięczny z ostatnich trzech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku, na jednego członka gospodarstwa domowego, był nie mniejszy niż 76 % i nie przekraczał 130 % najniższej emerytury miesięcznie.

Wnioski, które składa skarżący w bieżącym roku będą rozpatrywane w oparciu o przepisy obowiązującej obecnie uchwały nr XLIII/752/2023 Rady Miasta z dnia 25 maja 2023 r. Osoby wnioskujące o pomoc mieszkaniową powinny udokumentować fakt posiadania centrum życiowego na terenie Gminy Miasta Sopotu w okresie co najmniej ostatnich 5 lat przed złożeniem wniosku o przyznanie lokalu oraz wykazać dochód miesięczny z ostatnich sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku. Brak posiadania centrum życiowego na terenie Gminy Miasta Sopotu lub jego utrata skutkuje odrzuceniem wniosku.

W ocenie tut. organu zarzuty podniesione w skardze są bezpodstawne.

Skarżący był powiadomiony o terminie rozpatrywania przez komisję skargi na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2026 r. i nie skorzystał z możliwości przedstawienia swojego stanowiska.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Sopotu uzyskała informację, że toczy się postępowanie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Sopotu na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2026 r., po przeanalizowaniu sprawy uznała, że rozpatrywaną skargę, która wpłynęła w dniu 18 marca 2026 r. należy uznać za bezzasadną.

Biorąc pod uwagę opinię Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Sopotu, Rada Miasta Sopotu postanowiła uznać skargę z 18 marca 2026 r. za bezzasadną.

Zgodnie z treścią art. 239 § 1 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego: „W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Piotr Kurdziel

